

10 november 2009

De dag begint mistig. Na het ontbijt moet ik een en ander installeren. In het post-op paviljoen moeten zeker nieuwe lampen komen want daar zitten ze 's nachts al een tijd in het donker.

Er wordt vanaf vandaag aan de lopende band geopereerd door het team van AzV dus moeten ze in de post-op zeker over licht beschikken zodra de generator draait. Die twee te vervangen TL-armaturen en -lampen hebben amper twee maanden gefunctioneerd. Ik vervang ze door armaturen en lampen van 120W.

Waar de schakelaars zouden moeten staan, hangen losse draden: een paar is met een conex aan mekaar gedraaid, het andere paar is gewoon zo aan mekaar gedraaid, het koper is onbedekt (!). In het depot vind ik een doos met twaalf nieuwe schakelaars van Chinese makelij. Ik installeer aan elk paar loshangende draden een schakelaar maar helaas... Slechts één schakeling werkt, de andere helemaal niet. Ik meet die tweede schakelaar uit; hij werkt niet: een nieuwe maar defecte schakelaar! Vreemd.

Ik besluit de tien andere schakelaars uit te meten en stel vast dat er maar één van werkt. Dus van die twaalf nieuwe schakelaars zijn er maar twee goed. Ik installeer die tweede schakelaar, de schakeling werkt maar ik vrees dat die schakelaar hoogst waarschijnlijk geen lang leven beschoren is. Ik voel een mechanische hapering tijdens het schakelen.

Het is duidelijk: de tien defecte schakelaars zal ik meenemen naar Kinshasa en breng ze naar mijn kamer.

's Middags aan tafel meldt Pierre dat de aspirator niet zuigt. Hoe kan dat nu weer. Na het middagmaal ga ik met hem naar de operatiezaal en stel vast dat de zuigkop na een operatie niet goed vastgezet werd op de bokaal zodat er

'valse' lucht gezogen wordt. Oef, een probleem dat er eigenlijk geen is.

Na de middag begint het heel hard te regenen. In een mum van tijd stromen beken water naar de lager gelegen plekken op de campus. Na die stortbui, die een goed uur duurt, ga ik de twee keukenhutten eens van dichtbij bekijken. Lucien wil betere keukenfaciliteiten, er wordt zelfs gesproken van één keukenhut per ziekenhuispaviljoen. Het is goed mogelijk dat ik dit elders al eens neergeschreven heb maar soit. Het zit zo, in Congo zorgt de familie voor de patiënt die opgenomen is. Dat betekent wassen, kleden, voor eten en drinken zorgen, ... Er moeten dus voorzieningen zijn om maaltijden klaar te maken. De keukens van de bevolking zijn uiterst primitief, ze zijn niet meer dan een hoekje in een hut waar tussen twee of drie stenen in ongebakken klei (adobe) met hout een vuurtje gestookt wordt. Daarop wordt dan alles klaar gemaakt. Mamniokwortels of maïskorrels worden in een uitgehold stuk boomstam tot poeder gestampt. Lucien wil een verbeterde versie van dit soort keuken maar het is niet duidelijk of de bevolking dit wel wilt.

Al sinds vorig jaar zoek ik informatie bijeen om tot een duurzame oplossing te komen voor de watervoorziening van het ziekenhuis. Het operatiekwartier en de materniteit in eerste instantie zouden van lopend water moeten voorzien worden. Om 18u. heb ik bij Ghislaine en Lucien hierover een bijeenkomst georganiseerd waarop Pierre, Henriette, Chako en Ghislaine uitgenodigd zijn. Ik heb thuis in België een aantal voorstellen uitgewerkt die we samen bespreken. Het eerste voorstel is dat we alles laten zoals het is, we kunnen ook op de bestaande cisterne een handpomp plaatsen.

Volgens het laatste voorstel komt er een cisterne van minstens 20.000 liter en een watertoren van minstens 2.000 liter die door een met zonne-energie aangedreven pomp gevuld wordt. Als extra kan daarbij komen dat de elektriciteit in accu's gestockeerd wordt om 's nachts bij spoedgevallen de operatiezaal of de materniteit van de nodige stroom te voorzien. Dan moet de generator niet gestart worden en spaart men diesel uit. Het verbruik van het aantal liter uitgespaarde diesel kan dan gebruikt worden om na vijf jaar nieuwe accu's aan te kopen. We kiezen voor de laatste optie: een grote cisterne, een watertoren, een pomp op zonne-energie en stockagemogelijkheid voor zes uur elektriciteit per nacht. We zullen hiervoor sponsors zoeken.

Yves had om 15u. wat consultaties cardiologie en ook vanaf 20u. houdt hij consultaties. De wachtzaal zat en zit barstensvol. Nadat 's namiddags en ook vanavond de hysterici de revue gepasseerd zijn, komen nadien de echte cardioproblemen aan bod.

Na het avondeten, juist als we bij ons logement aankomen, is er een kortsluiting. We zitten zonder stroom. Met een whiskykje bij het licht van onze zaklampen keuvelen en filosoferen we nog wat eer we gaan slapen. Met de telefoon van Thieu bel ik ook nog kort naar Frida thuis. Mijn gsm-operator, Zain, heeft blijkbaar geen overeenkomst met Vodacom die hier een mast staan heeft. Ik heb dus zelf geen bereik en ben virtueel onbereikbaar.

Een dagelijkse karwij,
water putten uit de cisterne
voor huishoudelijk gebruik,
de operatiezaal,
...